

POSTANOWIENIE

Dnia 6 października 2011 r.

Sąd Okręgowy we Wrocławiu Wydział III Karny w składzie:

Przewodniczący – Sędzia SO Mariusz Wiązek

Protokolant: Edyta Makowska

Prokurator Prokuratury Okręgowej – nie stawił się zawiadomiony prawidłowo

po rozpoznaniu wniosku Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Środzie Śląskiej z dnia 27 września 2011r. (data wpływu), sygn. akt 1 Ds. 950/11 o przedłużenie tymczasowego aresztowania wobec **Z. P.**

na podstawie art. 263 § 2 k.p.k.

postanawia

przedłużyć do dnia **8 grudnia 2011 roku**, tj. na okres kolejnych blisko dwóch miesięcy tymczasowe aresztowanie zastosowane postanowieniem Sądu Rejonowego w Środzie Śląskiej z dnia 13 lipca 2011 r. sygn. akt II Kp 196/11 wobec **Z. P.**, syna T. i E. z domu I., urodzonego (...) w Ś., podejrzanego o to, że:

w nocy z 12 na 13 czerwca 2011 r. w C., gmina Ś. działając wspólnie i w porozumieniu ze K. K., używając przemocy polegającej na biciu pięściami po twarzy, kopaniu po brzuchu H. P. oraz posługując się nożem, zabrał w celu przywłaszczenia pieniądze w kwocie 500 zł czym działał na szkodę H. P., **tj. o czyn z art. 280 § 2 k.k.**

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 13 lipca 2011 r. Sąd Rejonowy Środzie Śląskiej zastosował wobec Z. P. środek zapobiegawczy w postaci tymczasowego aresztowania uznając, iż popełnienie przez podejrzanego zarzucanego mu przestępstwa zostało z dużym prawdopodobieństwem potwierdzone zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym.

Do chwili obecnej nie wystąpiły żadne okoliczności uzasadniające uchylenie bądź zmianę stosowanego wobec podejrzanego środka zapobiegawczego. Zebrany dotychczas w przedmiotowej sprawie w postępowaniu przygotowawczym materiał dowodowy, w szczególności w postaci wyjaśnień podejrzanego Z. P., współpodejrzanego K. K., zeznań H. P., M. M., T. Z., protokołu przeszukań, wskazują na duże prawdopodobieństwo popełnienia przez podejrzanego zarzucanego mu czynu. Wobec powyższego zachodzi ogólna podstawa stosowania środków zapobiegawczych opisana w art. 249 § 1 k.p.k.

Nie ustała, uprawniająca do stosowania środka zapobiegawczego w postaci tymczasowego aresztowania, obawa mactwa procesowego ze strony podejrzanego oraz nakłaniania przez niego innych osób do złożenia fałszywych zeznań lub nieprawdziwych wyjaśnień. Na obawę tę wskazuje już sam charakter oraz okoliczności zarzucanego podejrzanemu czynu, w którym bezpośredni udział brał również K. K. (2). Jest to osoba, z którą podejrzanego łączą zażyłe relacje o charakterze towarzyskim, wszak współpodejrzani znają się od dłuższego czasu. Powyższe w ocenie Sądu może realnie rzutować na zachowania procesowe współpodejrzanym. Podkreślić należy też, że świadkami w niniejszej sprawie są także osoby znane podejrzanemu (jak choćby pokrzywdzony H. P.).

Ponadto także – nie przesądzając w żaden sposób o winie i sprawstwie podejrzanego Z. P. – należy zważyć, iż prawdopodobieństwo popełnienia przez podejrzanego zarzucanego mu czynu, przy uwzględnieniu jego doniosłości, wszak podejrzanym pozostaje pod zarzutem popełnienia zbrodni z art. 280 § 2 k.k., uzasadnia twierdzenie o realności wymierzenia podejrzanemu surowej kary pozbawienia wolności o jakiej mowa w art. 258 § 2 k.p.k., co stanowi

dodatkową podstawę zastosowania środka zapobiegawczego o charakterze izolacyjnym w postaci tymczasowego aresztowania. Grożąca podejrzanemu surowa kara dodatkowo uzasadnia przekonanie, iż podejrzany przebywając na wolności może utrudniać prowadzone przeciwko niemu postępowanie karne w szczególności ukrywać się przed organami ścigania.

W ocenie Sądu jedynie przedłużenie wobec wymienionego izolacyjnego środka zapobiegawczego, jakim jest tymczasowe aresztowanie, pozwoli zabezpieczyć prawidłowy tok prowadzonego postępowania karnego, a tym samym uniemożliwić podejrzanemu podjęcie jakikolwiek ewentualnych prób bezprawnych działań mogących je destabilizować.

Nadto z uwagi na wielość czynności procesowych, które należy jeszcze w sprawie wykonać, śledztwa nie zdołano ukończyć przed upływem terminu zastosowanego środka zapobiegawczego. W dalszym ciągu niezbędne jest przeprowadzenie kolejnych czynności procesowych w tym m.in. przeprowadzenie konfrontacji między podejrzanymi, jak i pomiędzy podejrzanymi a pokrzywdzonym, dołączyć wywiady środowiskowe. Powyższe ma na celu umożliwienie dokonania weryfikacji przedstawianych przez wszystkich podejrzanych wersji zdarzeń.

Zważyć należy, iż w stosunku do podejrzanego nie zachodzą warunki uzasadniające odstępianie od stosowania przedmiotowego środka zapobiegawczego, określone w art. 259 § 1 k.p.k. W toku postępowania nie podnoszono zresztą żadnych miarodajnych okoliczności przemawiających za odstępianiem od stosowania tymczasowego aresztowania, co zgodnie z przyjętą linią orzecniczą obciąża stronę która domaga się zastosowania powyższego przepisu (por. postanowienie SA w Krakowie II AKz 144/06, KZS 2006/5/40, postanowienie SA w Lublinie II AKa 470/09).

Mając zatem na uwadze, iż środki zapobiegawcze o mniej dolegliwym charakterze niż środek zastosowany, mógłby nie wypełnić swej roli, tj. nie zabezpieczyć w sposób prawidłowy toczącego się postępowania, Sąd – działając na podstawie powołanych przepisów – orzekł jak na wstępie.